

Listopad 2021

V síle zářijové události třídní návštěvy papeže Františka na Slovensku se budeme následné měsíce v našich rozjímáních věnovat úryvkům z jeho poselství, tak jak zazněla, den po dni. Papež František je milovaný syn celé Trojice, která v něm má zalíbení, a je naší ctí ho poslouchat. Všude tam, kde stojí věřící s tímto papežem a při tomto papeži, stojí na Skále Ježíšova Srdce – jako by byli anonymními Služebníky, aniž o tom vědí. Tam, kam vstupuje první Služebník, papež František, tam zasévá hluboký pokoj a ztišení, zpřítomňuje Krista, a tak mohou být lidská srdce v jeho blízkosti proměňována. O to jediné Ježíši jde: o zázrak proměny lidských srdcí z kamene na srdce z masa – vše ostatní tomuto podřizuje. Proto když nejsme zakotvení v srdci a nemáme od Ježíše odposlouchanou tichost jeho Srdce, s pouhými pravidly v životě nevystačíme a neorientujeme se ani ve vnějších gestech lidí. Proto často vynášíme nesprávné úsudky. V okamžiku proměňování vždy nastane ticho, které je důležité k tomu, aby bylo slyšet jediné Slovo-Ježíš. Ticho, ztišení má svůj význam ale jediné tehdy, když v něm zaznívá Pán jako věčné Slovo a činí zázrak proměny srdcí. Papež nám ukazuje sám na sobě, jak se máme zvnitřňovat, abychom zaslechli Pána. Činí tak prorockou službu, je stále na cestě za lidmi a svým soucitným srdcem zachraňuje pro Pána, co se zachránit ještě dá. Jsme s papežem Františkem bytostně propojení – už jen darem „papežského srdce“ – a tak kéž v jeho gestech a slovech spatříme a zaslechneme Ježíše, abychom spolu s Františkem modlitbou a obětí „stavěli“ všechny lidi dobré vůle na skálu Ježíšova Srdce. V tomto měsíci si prorozjímejme myšlenky Svatého otce, které vyslovil hned první den, při zahájení své návštěvy Slovenska, k *ekumenickému shromáždění*:

Papež sám sebe označil za „poutníka“ a hned první setkání v ekumenickém shromáždění nazval „znamením, že křesťanská víra je – a chce být – semenem jednoty a kvasem bratrství v této zemi.“ Připomněl mnohaleté ateistické pronásledování v Sovětském svazu, „kdy byla náboženská svoboda tvrdě potlačována“. Po pádu železné opony se svoboda vrátila. Papež dodal: „Nyní sdílíte podobnou zkušenost růstu, v níž přicházíte na to, jak krásné, ale také jak těžké je žít svou víru ve svobodě.“ Je nyní pokušením vrátit se do horšího otroctví: „vnitřního otroctví“, jak příhodně vystihuje Dostojevského *Legenda o Velkém inkvizitorovi* z knihy *Bratří Karamazových*. V tomto podobenství se Ježíš vrací na zem a je znovu uvězněn. Inkvizitor Ježíše obviňuje, že přeceňuje lidskou svobodu, a domlouvá mu, že lidé takoví nejsou a svou svobodu raději vymění za „otroctví, které je pohodlnější“. Papež František nás upozorňuje, abychom neupadali do stejné pasti a nesměňovali svobodu za „chléb a cokoli jiného“, tedy za „privilegia“. Dále řekl: „Zde, ze srdce Evropy, se můžeme ptát: neztratili jsme my křesťané něco ze svého zápalu pro hlásání evangelia a pro prorocké svědectví? Osvobozuje nás pravda evangelia?“ Dále připomněl evangelizační horlivost svatých Cyrila

a Metoděje, „apoštolů Slovanů“. Mohou nám pomoci znovu objevit bratrské společenství ve jménu Ježíše a do centra vztahů i mezi různými konfesemi postavit náboženskou a vnitřní svobodu. Není možné doufat v Evropu prokvašenou evangeliem, nejsou-li křesťané mezi sebou jednotní. „Kéž nám svatí Cyril a Metoděj, předchůdci ekumenismu,“ modlil se, „pomohou vynaložit veškeré úsilí, abychom pracovali na smíření rozmanitosti v Duchu Svatém.“ Papež poté poukázal na to, co pomůže obnovit svobodu a víru křesťanů: „kontemplace“ a z ní plynoucí „akce“. *Kontemplace*, řekl, je „charakteristickým rysem slovanských národů“, může pomoci znovu objevit „krásu uctívání Boha“ a překonat úzké zaměření na „zákonictví“. *Akce*, dodal papež, doplňuje kontemplaci a vede křesťany k tomu, aby se sjednotili pod společným cílem pomáhat potřebným: chudým a lidem na okraji společnosti. „Sdílení láskyplných skutků nám otevře širší obzory a pomůže dosáhnout většího pokroku při překonávání *předsudků a nepochopení*.“

Papež František svou řeč uzavřel eucharistickou nadějí: „Kéž je Boží dar přítomen na stole všech, takže i když zatím nejsme schopni sdílet stejný eucharistický pokrm, můžeme společně přijímat Ježíše tím, že mu budeme sloužit v chudých.“

Prosme v tomto měsíci o velkorysé srdce podobné Srdci Ježíšovu, přebývajícímu v srdci papeže Františka, a svůj misijní zápal zaměříme na nejchudší z chudých: na duše v očistci.

S. Luisa Karczubová

Nenechme se mást! Pohledme na poslušnost těch, kteří jsou nejposlušnější z poslušných: svatý otec Pio ve svém letitém utrpení nikdy neopustil církev, nevěstu Kristovu. Svatý František z Assisi se ve své době nepostavil proti těm, kteří církev vedli, ale svou poslušností, obětí a vřelou láskou ke Kristu proměnil všechno! Svatý Jan Pavel II. a jiní svatí papežové vycedili svou krev pro církev do poslední kapky! Nenechme se zmást ničím a nikým, kdo by nás chtěl oddělit od živého pramene, skutečného a jediného papeže dnešní církve: papeže Františka! Nepřehlížejme skutečnost, že dřívější papež Benedikt XVI. ho sám jako svého papeže uznává! Začněme skutečně poslouchat jeho slova, která nám sděluje, mějme touhu setkávat se s ním jako se skutečnou živou osobou, osobností, ne internetovou figurínou. Jedině tak naše srdce opět zaleje hořící láska Ducha Svatého a my se staneme svědky Ježíšovy autentické přítomnosti mezi námi!

S. Kateřina Klosová

Ze slov papeže Františka: Pohledme na Marii; slova, jimiž se obrací ke služebníkům, korunují svatební rámec v Káni: „Udělejte všechno, co vám

řekne.“ Maria také dnes říká nám všem: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Tato slova představují cenný odkaz, jež nám zanechala naše Matka. A v Káni služebníci opravdu poslechnou. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli,... Na této svatbě byla opravdu uzavřena Nová smlouva a služebníkům Páně, to znamená celé církvi, je svěřeno nové poslání: „Udělejte všechno, co vám řekne!“ Sloužit Pánu znamená naslouchat jeho slovům a plnit je. Je to jednoduché a zásadní doporučení Ježíšovy Matky; je to křesťanský životní program. Chtěl bych poukázat na jednu zkušenost, kterou mnozí z nás v životě určitě učinili. Když jsme v obtížných situacích a nastanou problémy, které nedovedeme řešit, pociťujeme úzkost a strach, postrádáme radost, pak jdeme k Panně Marii a řekněme jí: „Nemáme už víno. Došlo víno, pohleď, jak jsem na tom, pohleď do mého srdce, do mé duše.“ Řekni to Matce. A ona půjde říci Ježíšovi: „Podívej na tohoto, na tuto – už nemají víno.“ A potom se vrátím k nám a poví: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Nabrat ze džbánu znamená pro každého z nás svěřit se Slovu a svátostem, abychom zakusili ve svém životě Boží milost. Potom také my, jako správce svatby, který ochutnal vodu proměněnou ve víno, budeme moci zvolat: „Ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle!“ Ježíš nás vždycky překvapí. Řekněme Matce, aby promluvila se Synem, a On nás překvapí. Kéž nám Svatá Panna pomůže, abychom následovali její výzvu: „Udělejte všechno, co vám řekne,“ a mohli se tak plně otevřít Ježíšovi a rozpoznávat v každodenním životě znamení jeho oživující přítomnosti.

